N°. 3596.

DE TIJD.

1859.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

DONDERDAG 3 MAART.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

BERIGT.

Heeren Geabonneerden van »de Tijd" worden herinnerd aan de verpligting om de abonnements-gelden van het loopend kwartaal, aan de administratie te doen toekomen.

Zij kunnen daartoe gebruik maken van Postwissels op Amsterdam, die aan alle postkantoren worden afgegeven tegen 1°/o van het bedrag. Deze onkosten mogen van de verschuldigde gelden worden afgehouden.

Ten einde verwarring te voorkomen, worden Heeren Geabonneerden verzocht den postwissel met bijvoeging van een der gedrukte adresstrookjes, waaronder hun »de Tijd" dagelijks wordt toegezonden, in een couvert geadresseerd «*Aan de Administratie van het Dagblad de Tijd*" over te maken.

AMSTERDAM, 2 Maart.

De Oorlog en de Beurs.

Er zijn lieden, die beweren zulke goede oogen te hebben, dat zij, zonder de Beurs binnen te gaan, *zien* kunnen of de staatspapieren in een rijzende of dalende rigting zijn. Daarvoor hebben zij niet anders te doen dan de gezigten der dagelijksche beursbezoekers gade te slaan. Volgens hen staat daar in duidelijke woorden op te lezen, hoe het met de prijzen gesteld is.

Wij voor ons hebben nooit genoeg op onze scherpzigtigheid durven vertrouwen, om uit den vorm der gezigten van de beursbezoekers stellige gevolgtrekkingen af te leiden. Een behendig spekulant, dacht ons, zal even als de geoefende diplomaat, zijn gelaat wel zoodanig meester zijn, dat niemand er uit ontdekken kan, welke kaarten hij in de hand heeft. En die bij hen, op een opgeruimd of teleurgesteld uiterlijk, berekeningen zou willen bouwen, loopt groot gevaar van misrekening. Evenwel is het niet onmogelijk dat een fijn opmerker op het gezigt eener andere klasse van beursbezoekers, namelijk die der renteniers, het een en ander ziet, dat den alledaagschen beschouwer niet in het oog valt. In dagen van groote prijsfluktuatie toch, behoort er geen buitengewone gaaf van opmerkzaamheid toe om op veler uiterlijk een uitdrukking te lezen, die in gewone tijden slechts voor zeer scherpe waarnemers zigtbaar is. De *flaneurs*, die tusschen vier en vijf uur in de Kalverstraat zwerven, zien zonder moeite, dat tegenwoordig de gemiddelde lengte van de gezigten der beursbezoekers eenige strepen langer is dan een maand of drie van te voren.

Dit verschijnsel heeft niets onverklaarbaars, daar het regtstreeks voortvloeit uit den aard der dingen. Er is kruiddamp in de lucht, en in de verte hoort men een dof gedruisch, dat wel het geroffel van trommen kan zijn. Geen geluid is er, waarvan de effektenhouder een grooter afschrik heeft. Hij wil wel, uit kracht van eene eerwaardige overlevering, die met een soort van Nederlandsch Buskruid-verraad in verband staat, in September aan de kermisjeugd vergunnen met slaande trom en vliegende vaandels de beurszaal binnen te rukken, doch dit is ook de eenige koncessie, welke hij den militairen geest kan toestaan. Daar buiten mag hij van geen wapengekletter hooren. Hij kan het niet verdragen; het werkt op zijn zenuwen. Hij stopt de ooren toe om het niet te hooren, en zoo het desniettegenstaande doordringend aanhoudt, wordt hij door eene huivering aangegrepen, die vaak in een angst en verbijstering overslaat, welke hem van beleid en doorzigt berooft.

Eenige rampen, die tot zijn gevolg behooren, zendt de oorlog er eenige voor uit, die de Beurs in verslagenheid brengen, vóór dat hij-zelf door zijn aankomst elders schrik en ontzetting zaait. Het afgrijzen van den rentenier tegen elk, die in Europa door woord of daad de rust en den vrede stoort, is groot. Langen tijd heeft hij Keizer Napoleon, die de omwenteling breidelde en den koers der openbare fondsen deed stijgen, een goed hart toegedragen. Maar sedert 1° Januarij is die liefde in haat verkeerd. En geen roode socialist braakt onder de brandende zon van Cayenne heviger verwenschingen tegen den beheerscher van Frankrijk uit, dan thans de konservatieve hollandsche rentenier bij den rustigen huiselijken haard. Dag aan dag ziet hij de waarde van zijn kapitaal verminderen. Nu verdwijnt een half, dan een heel, soms twee percent te gelijk, en de plotselinge vlaag van rijzing, welke soms de beurs aanwaait, is niets dan een werVelwind, die geen stand houdt. Wie kan voorspellen waar de daling zal ophouden? Reeds nu is er zulk een groot verschil tusschen den aankoopprijs zijner metalieken, en dien welken zij thans waard zijn. Als hij realizeert is hij voor een belangrijke som minder rijk, dan zijn kapitaalrekening op de balans, gesloten 31 December 1858, aanwijst. En wie draagt hier de schuld van? Wie verarmt hem zoo voelbaar? Niemand anders dan de man in Parijs, met zijn roekelooze oorlogsplannen.

Bij al zijn afschuw tegen oorlog en rustverstoorders, is er echter een zaak, die hij niet bedenkt, en die toch hem vooral stof tot rijpe overweging moet geven. Oorlog kost den Staat, die hem begint of er in gewikkeld raakt, niet alleen bloed, maar ook geld. En het spreekwoord, dat geld de zenuw van den oorlog is, zegt de waarheid. Maar waar vinden nu de mogendheden het geld, dat zij behoeven, om hun krijgslegers te betalen? Niet in hun eigen schatkist, die slechts genoeg bevat voor de dagelijksche behoeften, en zelden in staat is in buitengewone behoeften te voorzien. Zij wenden zich tot de Beurs, en deze, die den buidel dikwijls zoo digt gesloten houdt, als produktieve nijverheidsondernemingen haar bijstand inroepen, opent hem met vreugde als er staats-leeningen aan de markt komen. Tot welk einde het geld gebruikt worden zal, dat hij verstrekt, maakt bij den kapitalist geen punt van onderzoek uit. Het is hem geheel onverschillig. Hij vraagt er slechts naar of die fondsen genoeg renten afwerpen, om een zekeren inkoopsprijs, in verband met hun wezenlijke of vermeende soliditeit, waard te zijn. Dit is het rigtsnoer, waaraan hij zich bij zijn operatiën alleen vasthoudt.

Vooral op onze Beurs heeft men, alleen op die berekeningen steunende, sedert jaren en jaren schuldbrieven van alle landen en volken voor deugdelijk geld ingeruild. De rijke overwinsten van onzen handel zijn voor een goed deel naar den vreemde gevloeid. De Carlisten en Christinos in Spanje hebben met Hollandsch geld de kosten van hun burgeroorlogen goedgemaakt. De Amsterdamsche Beurs vult de Russische krijgskas, en wat Oostenrijk betreft, zijn obligatiën van allerlei soort zijn hier in zulk een overgroot aantal, dat wanneer eenmaal het ongeluk wilde, dat aan die mogendheid de middelen te kort schoten om haar verpligtingen te voldoen, er voor Nederland een nationale ramp uit zou voortkomen.

Wanneer men dit alles bedenkt, is het klaar dat de renteniers wel het minste reden van allen hebben om zich boos te maken tegen degenen, die oorlog willen voeren. Dat zij bedrukt kijken is iets anders; maar om zich te vertoornen hebben zij geen regt. Onder de oorzaken, die den oorlog bewerken, telt ook hunne bereidwilligheid om geld te schieten mede. Het is waar, dat in het tegenwoordig geval, Frankrijk de onruststoker is, en de Fransche renten, elders dan op de Parijsche Beurs, weinig gewild zijn, maar leunt Frankrijk niet op Rusland, en zou het zonder zekerheid der Russische sympathie en zonder hoop op Russische medewerking er aan kunnen denken het oorlogszwaard op te nemen? En ieder weet, in welke hooge achting de Russische staatspapieren bij de renteniers staan. Zoo het nu tot een oorlog mogt komen, kunnen zij zich verzekerd houden, dat, even als vroeger, het voor een goed deel hunne spaarpenningen zijn, die er de onkosten van betalen. Zij oogsten wat zij gezaaid hebben.

Desniettemin zal het bij geen hunner opkomen om, als een der oorlogvoerende mogendheden, voor of gedurende de vijandelijkheden, geld komt vragen, het te weigeren. Zoo de Staat, die dit doet, tevreden is met een lagen koers, en zich noodzakelijkheidswege verbindt om een hooge rente te geven, heeft hij niet te vreezen een gesloten deur te vinden. Men zal hem zelfs met aanvragen bestormen, en indien de eerste houders der stukken er in slagen — en dit gebeurt gewoonlijk — het denkbeeld dat zij zullen rijzen ingang te doen vinden, maken zij er zich zelfs met winst van af. Maar dat geld zal dienen om den oorlog aan den gang te houden. Dit argument vindt slechts doove ooren. Er is kans om morgen, overmorgen, de volgende week, een of twee percent winst op de stukken te bedingen. Dit is genoeg om ze koopers te doen vinden.

Sardinië beproeft zijn reeds te zwaren schuldenlast met een nieuwe leening te vermeerderen. Bij niemand kan er eenige twijfel bestaan waartoe die dienen moet. Iederen gulden, thans aan Sardinië verstrekt, is olie in het oorlogsvuur. Desniettegenstaande zijn het de vredelievende koeponknippers, op wie graaf Cavour zijn hoop gevestigd houdt, en zelfs, volgens de *Indépendance*, wendt hij zijn oog naar de schatkamer, waaruit zijn groote vijand, Oostenrijk, zoo dikwijls heeft geput. »*Quelques maisons hollandaises*" staan, volgens dat blad, reeds met de geopende beurs gereed. Wij zijn niet gewoon de *Indépendance* op haar woord te gelooven, en schrijven onzen landgenooten minder roekeloosheid toe dan zij. Inschrijven op de Sardinische leening is regtstreeks den oorlog bevorderen, en de middelen verschaffen om de Oostenrijksche financiën in benarden toestand te brengen. Evenwel, zoo de obligatiën van graaf Cavour geen nemers vinden, zal het zijn òf omdat de renteniers aan Sardinië's soliditeit twijfelen, òf wel omdat zij meenen er geen voordeel mede te zullen behalen. Geen andere redenen dan deze twee zullen de Beurs er van terug houden. Dat er onder de spekulanten en houders van effekten te vinden zijn, die, uit liefde voor den hun zoo dierbaren vrede, de verlokking zouden kunnen weerstaan om een percentje aan de leening van graaf Cavour te verdienen" — hierop rekene niemand.

Men schrijft uit St. Petersburg aan de *Indépendance belge*: »De minister van Financiën, de heer Kniajevitch, bij zijne aanvaarding der portefeuille de verbindtenis aangegaan hebbende, om mede te werken tot de verbetering van het nationaal muntstelsel, namelijk mede te werken om het krediet van het muntpapier te verheffen, waarvan het hooge cijfer bekend is, spaart daartoe geen moeite. Nu is het krachtdadigst middel, den geldelijken waarborg dier assignaten, hetzij door muntspecie, hetzij door baren, en bijzonderlijk door baren, te vergrooten. 't Is met dat doel dat hij op de buitenlandsche kapitalisten een beroep heeft gedaan voor eene leening van 75 millioen roebels.

»De heer Rotschild heeft door zijn agent voorstellen laten doen, die verworpen zijn geworden; baron Stieglitz heeft ook de zijne aangeboden, maar ze waren nog minder voordeelig, naar men zegt, dan die van het huis Rotschild en hebben hetzelfde lot ondergaan.

»Ziehier nu de agenten der beide huizen die bereids met Russische leeningen belast zijn: het een te Amsterdam, dat van Hope; het andere te Londen, dat van Baring, die op hunne beurt aanbiedingen hebben gedaan. Daar de zaak op den weg is van gesloten te worden, kunnen er nog geene cijfers worden aangegeven; maar men verzekert, dat de nieuwe aanbiedingen zeer billijk zijn, in allen gevalle billijker dan de vorige, die van den heer Stieglitz en van den heer Rotschild. Bovendien is het stellig, dat de leening gedaan wordt met het oog op een onbetwistbaar nationaal belang, en dat, wanneer het gerucht der sluiting er van verspreid zal zijn, alle financiers eene rijzing verwachten."

Aan de overwegingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn vier nadere wetsontwerpen aangeboden, strekkende tot regeling: *a.* van het geneeskundig bestuur; *b.* van de uitoefening der geneeskunst; *c.* van de uitoefening der artsenijbereidkunst en het verkoopen van geneesmiddelen; en *d.* van het onderzoek naar de bekwaamheden van hen, die verlangen te worden toegelaten als artsen, apothekers of vroedvrouwen,

Het *geneeskundig bestuur* is onder oppertoezigt van den minister van Binnenlandsche Zaken opgedragen aan rijksartsen, geneeskundige raden en gezondheidsraden. In elk regterlijk arrondissement is een geneeskundige raad, zamengesteld uit vijf artsen en twee apothekers of scheikundigen, die door den Koning worden benoemd en ontslagen. In elke gemeente is een gezondheidsraad. Deze bestaat in gemeenten van 10,000 zielen en daarenboven uit minstens vijf leden, waaronder moeten zijn twee artsen, één natuur- en scheikundige, één regtsgeleerde en één bouwkundige. De leden worden benoemd en ontslagen door den Gemeenteraad, terwijl de kosten van den gezondheidsraad door de gemeente worden gedragen. De Regering acht voorafgaande wettelijke regeling van het hooger onderwijs welligt in enkele opzigten wenschelijk, maar geenszins onvoorwaardelijk noodig. Zij erkent dat ook deze voordragt geene volledige geneeskundige wetgeving behelst, en dat het noodig is bij de wet bepalingen te maken, ter voorziening in vele behoeften, doch in afwachting van het maken dier bepalingen, acht zij het van hoog belang het vaststellen der nu andermaal voorgedragen regeling niet langer te verschuiven. Niettegenstaande zij mede eenheid in toezigt spoedig en krachtig handelen, waar het geldt het handhaven van de tot de geneeskunst betrekkelijk wetten en verordeningen als zoovele voordeelen beschouwt, die er voor pleiten om het geneeskundig bestuur aan afzonderlijke personen op te dragen, staan dat stelsel zoovele bezwaren in den weg, dat zij daaraan niet hare goedkeuring heeft kunnen geven. Door het bijzonder toezigt aan kollegiën, door het algemeen toezigt in elke provincie aan één persoon, één rijksambtenaar en door het oppertoezigt aan den minister van Binnenlandsche Zaken op te dragen, vermeent zij dat een goed geordend, zamenwerkend bestuur zal worden verkregen dat zonder te groote kosten het bestaande in deugdelijkheid zal overtreffen.

Het *uitoefenen van de geneeskunst* is alleen aan artsen en officieren van gezondheid bij de zee- en landmagt geoorloofd, het verleenen van verloskundigen bijstand in geval van natuurlijke baring, ook aan vroedvrouwen. Het bezit van den doktorstitel zal niet langer een vereischte zijn, om het beroep van arts uit te oefenen: aan het examen van arts zal elk zich kunnen onderwerpen. De Regering wil dat elk, die verlangt als arts te worden toegelaten, bewijze de kunst in haren geheelen omvang te kunnen uitoefenen, maar zij zal elken arts volkomen vrijlaten, naar eigen keuze zich in de praktijk tot dat te bepalen, waartoe hij zich bijzonder geroepen gevoelt. Het denkbeeld, om de uitoefening der geneeskunst door de wet te splitsen, kan zij niet deelen. Eene algemeene vergunning in plaats van verbod wordt gegeven aan de geneeskunstoefenaren ten platten lande om geneesmiddelen te leveren. Het misbruik van kwakzalvers wil zij krachtdadig te keer gaan, en zij bedreigt met strafbepalingen al wie in dagbladen of geschriften, geene bevoegdheid tot uitoefening der geneeskunst bezittende, geneeskundigen raad geven, geneesmiddelen aanbevelen, of tot geneeskuren uitlokken.

Het *uitoefenen der artsenij-bereidkunst en verkoopen van geneesmiddelen* is alleen aan apothekers geoorloofd. Geen apotheek wordt opgerigt dan met goedkeuring van Gedeputeerde Staten. Tot den verkoop in het klein van sommige geneesmiddelen zijn ook bevoegd droogisten. Het is geen apotheker geoorloofd, ten zij op het voorschrift van een arts, vergif af te leveren aan anderen dan aan hunne kunstgenooten, aan artsen tot het leveren van geneesmiddelen bevoegd, aan erkende veeartsen, en aan personen, die vergiften ter uitvoering van hun beroep behoeven. Soortgelijke bepaling legt art. 65 van het voorgedragen wetsontwerp ook aan droogisten op. Hoofdstuk II van dit ontwerp bevat mede strenge strafbepalingen. Als overgangsbepaling wordt o. a. gesteld, dat het billijk schijnt den volgens de wetgeving bestaande graad van apotheker gelijk te stellen met dien welke in het vervolg zal worden toegekend, ofschoon bij het examen daartoe voortaan gestrenger eischen dan tot dusverre zullen worden gedaan.

Het wetsontwerp regelende het *onderzoek naar de bekwaamheid van hen, die als artsen, apothekers of vroedvrouwen verlangen te worden toegelaten*, wil voor arts, apotheker of vroedvrouw een bij de wet bepaald examen. Dat voor arts strekt zich uit over: de genees-, heel- en verloskundige praktijk; de geneesleer; de ziektekunde; de ontleed- en natuurkunde van den mensch; de gezondheidsleer; de geneesmiddelen en pharmacodynamia); de kennis der geneesmiddelen (pharmacologia) en de artsenij-mengkunde. Het examen voor arts wordt afgenomen door een Staats-kommissie van ten minste zeven leden, waaronder hoogleeraren in de geneeskunde aan de instellingen van hooger onderwijs en andere deskundigen. Het examen voor apotheker strekt zich uit over de algemeene natuurkunde, de scheikunde, de natuurlijke geschiedenis van dieren, planten en delfstoffen, de kennis der geneeskrachtige planten, de artsenijkennis, de artsenij-bereid- en artsenij-mengkunde, de herkenning en opsporing van vergiften. Dat examen wordt afgenomen door een Staats-kommissie van ten minste 7 leden, waaronder hoogleeraren in de natuurkundige wetenschappen en andere deskundigen. Het examen van vroedvrouw over verloskunde wordt afgenomen door eene Staats-kommissie van drie deskundigen. De Regering heeft voor de artsen als beginsel aangenomen: niet minder en niet meer bekwaamheid mag worden geëischt dan onmisbaar is. — De wet wil die examens eenmaal 's jaars.

De afdeeling van de Tweede Kamer der Staten-Gen. hebben gisteren een aanvang gemaakt met het onderzoek van het wetsontwerp nopens de zamenstelling der regterlijke magt in het beleid der Justitie. Heden voortzetting.

Bij de begrafenis op gisteren van den heer C. van der Horst, eerste brandmeester der spuit n°. 23, die bij den brand van Vrijdag het leven verloor, waren honderd drie en dertig brandmeesters tegenwoordig.

In de zitting van den gemeenteraad te 's Hage, op gisteren heeft de voorzitter in den loop der diskussiën over de quæstie der spoorwegen, de officieuze mededeeling gedaan, dat naar zijne informatiën, door de Regering den 15n Maart aanst., aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nieuwe wetsontwerpen nopens de zaak der spoorwegen zullen worden aangeboden.

Op den 28n Februarij 1859 heeft te Brussel de uitwisseling plaats gehad der akten van bekrachtiging op de overeenkomst, den 30n Augustus 1858 tusschen Nederland en België gesloten, tot wederkeerigen waarborg van den eigendom van wetenschappelijke en letterkundige werken.

Uit Leyden schrijft men ons:

„De vraag naar predikanten was zeer levendig, gewone werden tot spotprijzen aangeboden, doch alleen de fijnste soorten waren gezocht; — afgescheidene in alle soorten gingen grif van de hand." Dit berigt troffen we in *de Nederl. Spectator* van 30 Jan., die ons gelijktijdig in de leescirkel ter hand kwam met de *Leijd. Courant* van 14 Febr., waarin het twaalftal van den Leidschen kerkeraad was opgenomen.

De *Spectator* gewaagt in dat overzigt over 1858 van gewone en van fijne soorten. Afgescheidenen kunnen niet in aanmerking komen bij 't geen thans door ons zal besproken worden. Waaruit bestaat het Leijdsche twaalftal? We hebben geen kennis van de sortering van *de Spectator*. Maar toch mannen als: Pierson, Rauwenhoff en Baumhauer vallen onder de fijnste soorten, indien men immers fijn in eene gunstige beteekenis opvat en niet als spotnaam voor vroom. En zoo ook loopt er wel nog een of ander door, die men onder de gewone soort zou kunnen plaatsen, en die men zeker krijgt als men ze roept, misschien wel voor een spotprijs.

't Is toch eene leelijke uitdrukking in de *Ned. Spectator*, niet echt Nederl., niet zwaar protestantsch, niet goed gereformeerd: „gewone predikanten worden tot spotprijzen aangeboden." Alsof elke nieuwe leeraar, het zij determinist of indeterminist, bij zijne intrede niet meent dat hij de van God geroepene is! En dat na zoo veel voorafgegaan menschelijk, bloot menschelijk, hartstogtelijk, onzuiver, onverdraagzaam overleg, partijdig oordeel, hoogmoedig en hardnekkig doordrijven van partijbelang! Maar 't is ook eene onbeschaamde onwaarheid te beweren „van God geroepen te zijn" voor en door de gemeente, als de gemeente slechts lijdelijk afwachten moet wat een twintigtal mannen in haar naam en naar hunne individuele opvatting in haar belang goedvinden te besluiten: de helft der kerkeraadsleden, die tegenwoordig zijn plus één, d. i. de volstrekte meerderheid in eene vergadering, die zich zelf kiest. Maar zoo was het al voor 275 jaar; want Casper Coolhaes schrijft in zijne voorrede *van de Christel. disciplyne*, enz.: „'t Schijnt dat de almogende God de stadt Leiden insonderheit voor allen anderen steden in gants Hollant verordineert heeft dat sij veel soude moeten lijden van haren eijgenen kerckendienaeren, predicanten ende ouderlingen, hun selfs den naem van eenen Raet der kerken gevende."

Wie nu de bedoelde persoon is kan niemand, misschien slechts een enkele zeggen, maar wel bleek het, dat die drie takken van de vergadering scherp afgeteekend zijn. Uit de eensluidende stembriefjes was het blijkbaar, welk twaalftal door de diakenen welk door de ouderlingen en welk door de predikanten was geformeerd. Dat van eerstgenoemd kollegie verwierf de meerderheid, na enkele herstemmingen die op zich zelf eene niet onaardige kombinatie vormden maar ook aan den dag bragten dat men hier niet bijster ver in de sortering tusschen gewone en fijne soorten te huis is. Niemand kan toch begrijpen waarom dr. v. Eyk en ds. Kits van Heyningen van Deventer en ds. ten Kate van Middelburg minder in soort zijn dan anderen, die op het twaalftal staan. Maar dat behoort nu tot de handelsgeheimen; want op dit gebied zijn ook *secrets de la comédie*, die we uit bescheidenheid voor dit maal laten rusten. (*Utr. Ct.*)

Z. M. heeft goedgekeurd de benoeming van P. Theunissen, tot sekret. der gem. Mesch; benoemd: tot konsul te Boston, voor de Staten Massachusetts, Maine, New-Hampshire en Rhode Island, F. A. Hirsch; alsmede jhr. D. Testa vergund het aannemen en dragen der versierselen van ridder der orde van Medjidie, hem door Z. M. den Sultan geschonken.

'S GRAVENHAGE, 1 Maart. De zittingen van het komité van defensie zijn gisteren gesloten. De meeste leden hebben reeds de rezidentie verlaten en zijn naar hunne haardsteden teruggekeerd.

— In de zitting van den Gemeenteraad alhier van heden, is besloten een adres aan Z. M. den Koning en bij afschrift aan de Staten-Generaal te zenden, houdende het verzoek, dat de Regering volgens ontvangene informatiën, op 15 Maart e. k. nieuwe ontwerpen nopens den aanleg van spoorwegen, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal zal indienen. De Raad heeft verder besloten, om alle stukken nopens den aanleg van eene zeehaven te Scheveningen, om advies te zenden naar het instituut van ingenieurs te Delft.

ROTTERDAM, 1 Maart. Aan de markt van heden waren de prijzen der Boter: 1ste kwal. *f* 59, 2de kwal. *f* 57, 3de *f* 54.

ZWOLLE, 28 Febr. De noodzakelijkheid, om buiten de stads poorten van gemeentewege openbare lagere scholen op te rigten, deed zich alhier hoe langer hoe meer gevoelen. Ten einde die noodzakelijkheid bij tijds te bevredigen, heeft de raad, van eene zich opdoende gunstige gelegenheid gebruik makende, een geschikt lokaal aangekocht, staande in het midden van eene der voorsteden. Hierdoor worden alzoo de bepalingen der nieuwe wet op het onderwijs aanvankelijk geheel in toepassing gebragt.

LEEUWARDEN, 1 Maart. Voor de leening heden door de provincie Friesland uitgeschreven, was in een oogenblik aangeboden *f* 535,000, alzoo ruim het dubbele van het verlangde kapitaal.

GRONINGEN, 28 Febr. Dezer dagen heeft een voorval plaats gehad, dat weder het bewijs heeft geleverd, dat een hond geruimen tijd buiten voedsel kan, ook wanneer hij bovendien is blootgesteld aan alle weêr en wind. Een Engelsch hondje, van de kleinste soort en gewoon aan eene zeer zorgvuldige behandeling, geraakte, op eene wandeling buiten de Heerepoort, eensklaps zoek, zonder dat het aan de meest ijverige nasporingen mogt gelukken, het diertje terug te vinden. De eene dag verliep na den anderen, maar het hondje kwam niet teregt, — totdat men het eindelijk door een toeval ontdekte in een diepen kuil in een moestuin, digt bij de plaats, waar het eerst was vermist. Het arme diertje had toen in dien kuil niet minder dan twaalf etmalen doorgebragt, natuurlijk zonder het minste voedsel en zonder eenigen anderen drank, dan misschien van den gevallen regen. Ook was het, toen het ontdekt werd, geheel uitgeput en vermagerd, en zoodanig met slijk bedekt, dat het ter nauwernood meer te herkennen was. De steile wanden van den kuil droegen ontelbare sporen van de pogingen, die het hondje in zijnen angst had aangewend om er tegen op te klauteren. Ook had het aan de eene zijde een holte gemaakt, denkelijk om eenige beschutting te hebben tegen koude hagel en regen. Het dier heeft eigenlijk zijne redding te danken gehad aan de kraaijen, die onophoudelijk om den kuil vlogen en alzoo de aandacht des eigenaars van den tuin er op vestigden.

Men leest in de Tweede Editie der *Amst. Courant*:

LONDEN, 2 Maart. Gisteren avond hebben twee honderd parlementsleden ten huize van lord Derby eene vergadering gehouden, waarin zij hem beloofden voor de reformbill te zullen stemmen. Lord Derby gaf hun te kennen dat, bij aldien de wet mogt worden verworpen het Parlement zal ontbonden worden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 1 Maart. Algemeen zegt men, dat de krijgstoerustingen worden voortgezet, en wel met zulk een ijver, dat men bij eventuële gebeurtenissen dadelijk den veldtogt zou kunnen beginnen. Men zegt, dat er tusschen het goevernement en de Maatschappij van den spoorweg-Viktor Emmanuël een kontrakt is gesloten voor het vervoer van troepen over den berg Cenis naar Italië. Men waarborgt dit gerucht niet, maar het schijnt toch eenig geloof te verdienen, daar de Zwitsersche bondsraad zich er mede heeft bezig gehouden. Immers die spoorweg loopt over een gedeelte van Savoye, dat door de traktaten van 1815 onzijdig verklaard, aan de bewaring van den Zwitserschen bond werd toevertrouwd. Nu zou deze, voornemens om beter de onschendbaarheid van zijn gebied te handhaven dan bij den aanvang van het eerste [illegible] vertegenwoordiger te Parijs gelast hebben aan het kabinet der Tuileriën den moeijelijken toestand voor oogen te stellen, waarin hij geplaatst zou worden, ingeval [illegible]

rijk de plannen uitvoerde, welke men het toeschrijft en waardoor de Weener traktaten ten aanzien van Zwitserland geschonden zouden worden. Een dergelijke mededeeling zou aan den Sardinischen gezant te Bern zijn gedaan; altans dit wordt uit Bern aan een der korrespondenten van de *Indépendance belge* geschreven. Graaf Walewski zou tot hiertoe, volgens dat blad, nog geene dergelijke mededeeling ontvangen hebben.

Intusschen blijkt uit dit alles, dat in Zwitserland de algemeene opinie voor de onzijdigheid is, terwijl het centraal bewind bevelen heeft gegeven tot krijgstoerustingen, om des vereischt die onzijdigheid te doen eerbiedigen.

— In een korrespondentie van den *Nord* leest men het volgende, ter zake van het door den Paus gedaan officieel verzoek dat de ontruiming zijner Staten door de Fransche en Oostenrijksche troepen plaats hebbe: „De nu door de Italiaansche zaken ontstane quæstie is volstrekt nog niet beslist, maar door het besluit van het Romeinsche goevernement vooropgezet. Het geldt nu te weten of het Pausdom overgelaten moet worden hetzij aan dezelfde gevaren, welke in der tijd de Fransche interventie uitlokten, hetzij aan Oostenrijks invloed, die immer het overwigt heeft, zoo lang Italië zich in de magt van dat land bevindt. Het geldt te weten, of de Franschen zullen veroorloven dat Frankrijks begeerte om den H. Vader zijne onafhankelijkheid weder te geven en zijn eerbiedige bereidvaardigheid ter voldoening aan Z. H. verzoek, Oostenrijk tot voorwendsel en middel zullen dienen om op het eerste sein onze troepen door de zijne te vervangen, welke slechts een marsch behoeven te doen om de Pauselijke Staten binnen te rukken, ingeval de Italiaansche bezetting van Italië stand houdt. Het geldt eindelijk te weten of wij, na zoo vele jaren Rome bezet te hebben, daar een zoo weinig voldoenden toestand moeten achterlaten, waarop geheel Italië, zoowel als geheel Europa, door het orgaan hunner vertegenwoordigers, zoo dikwerf de ernstige aandacht van het Pauselijk goevernement hebben gevestigd. Het zou alzoo de eerste maal zijn dat Fransche troepen niets anders dan de herinnering aan eene militaire bezetting zouden achterlaten, terwijl zij immer, waar zij doorgingen, hetzij territoriale of zedelijke veroveringen hebben gemaakt. Keizer Napoleon heeft meer dan eens deze laatste geëischt. Men moge nu verwachten dat de Fransche troepen Rome zullen verlaten, maar na hun vertrek zal in Italië een geheel andere toestand volgen, dan die bij hunne komst bestond."

In een andere korrespondentie van hetzelfde blad wordt verzekerd, dat Kardinaal Brunelli, met de volledigste instruktiën zal worden voorzien om met Keizer Napoleon III-zelven de Romeinsche zaken te behandelen; dat lord Cowley bij het Oostenrijksche goevernement krachtig op een radikale verandering zijner politiek ten aanzien der Italiaansche Staten in 't algemeen zal aandringen, en bovendien het Weener kabinet moet overhalen om met Frankrijk en Engeland in overeenstemming te geraken ten aanzien der in Italië in te voeren hervormingen. Het Romeinsche goevernement, zou, leest men verder, een leger van 20,000 man Zwitsers willen oprigten, ter vervanging der Fransche en Oostenrijksche troepen.

— Het vlugschrift *En avant* na ten 2 urs des namiddags gepubliceerd te zijn, werd ten vier ure op bevel der overheid in beslag genomen.

— Uit Turijn wordt geschreven aan den *Nord*: De voormalige minister van Buitenlandsche Zaken, Massima d'Azeglio, was sinds 1848 niet op Romeinsch grondgebied geweest. Zijne reis naar Rome op dit oogenblik is niet zonder beteekenis. Hij zal bereids door den H. Vader zijn ontvangen om dezen de hulde van Koning Viktor Emmanuel aan te bieden. Deze zending is niet de eenige, welke hem is opgedragen, hij is met eene meer teedere en belangrijke belast en de man, het best in staat om de gemoedstemming en de ware houding der politieke partijen te doorgronden.

— Een telegram uit Lissabon meldt, dat aldaar de *Tamar* van Brazilië is aangekomen. Hij heeft 47,645 £ diamanten en voor 43,300 £ goud aan boord. Brazilië heeft de aangebodene bemiddeling aangenomen. De Jezuïeten zijn uit Monteviedo verdreven.

ENGELAND.

LONDEN, 1 Maart. Gisteren is in de zitting van het huis der Gemeenten ingediend het wetsontwerp betreffende de wijziging der kieswet. De hoofdbepalingen van het ontwerp zijn: Kiezers zijn in de graafschappen en vlekken zij, die een eigendom bezitten, waarvan de huurwaarde 10 £ bedraagt, alsmede zij, die een inkomen hebben van 10 £ wegens gelden op het grootboek of in de Indische maatschappij; ook zij, die 60 £ belegd hebben in spaarkassen en zij, die een pensioen genieten van [illegible] £ 's jaars. Zij die een akademischen graad bezitten, de [illegible]dienstleeraars, de regtsgeleerden, geneesheeren, en onderwijzers zijn stemgeregtigd. Het stemregt zal [illegible]gekend worden aan de grondbezitters, die [illegible] hebben, welke een inkomen opleveren van [illegible] de wet worden aan West-Reading en Yorkshire 4 vertegenwoordigers toegekend, aan South-Lancashire 2, aan Middlesex 2, aan Hartlepool Birkenhead, West-Bromwich, Barnby Haleybridge, Croydon en Gravesend elk een. Aan ieder der vijftien vlekken, welke geene bevolking van 6000 zielen bezitten, wordt door het wetsontwerp een vertegenwoordiger ontnomen. Bovendien worden de kosten voor de verkiezingen aanzienlijk verminderd. De geheime stemming wordt afgeschaft; men zal voortaan met stembriefjes kunnen stemmen. De regterzijde juichte het ontwerp toe. De HH. Russell, Roebuck, Bright en Drummond verklaarden er zich tegen, omdat aan den werkenden stand geen genoegzaam aandeel in het verkiezingswerk is toegekend. Het ontwerp werd voor de eerste maal gelezen.

— Het Lagerhuis heeft een schrede verder afgelegd op den weg der verdraagzaamheid en politieke gelijkheid. Het is te wenschen dat het volharde en het Hoogerhuis zich ditmaal onthoude zich halstarrig te verzetten tegen een regtvaardigen en vrijgevigen maatregel.

In de zitting van jl. Donderdag verzocht de heer Fitzgerald en verkreeg na levendige diskussiën het verlof om een motie voor te stellen, strekkende tot de afschaffing van sommige eedsformulieren, welke uitsluitend den Katholieken zijn opgelegd, en deze op denzelfden voet van gelijkheid met de overige leden van het Huis te stellen.

Men herinnere zich dat in het vorige jaar het Parlement eene wet stemde, welke den politieken eed vereenvoudigde en daaraan eenige, geheel nutteloos gewordene deelen ontnam, terwijl terzelver tijd de lords gedwongen waren, om middels wijziging van de algemeene eedsaflegging den Israëlieten de deur der Wetgeving te openen. Doch die nieuwe bepalingen veranderden in geenen deele den toestand, waarin de Katholieken sedert de in 1829 verleende emancipatie-akte waren. De bill van 1858 gold hen volstrekt niet; er was daarin van hen in 't geheel geen spraak. Het eeds-formulier was ten voordeele van iedereen verbeterd en gewijzigd, behalve voor hen; zij hadden verzocht maar werden niet verhoord, 'tgeen hen toch niet belette de wet te ondersteunen, waarbij zij zoo onregtvaardig over het hoofd waren gezien.

Onder de tegenstanders van den heer Fitzgerald merkte men twee leden van de tegenwoordige regering op, den heer Whitende, Attorney-generaal van Ierland, en den heer Walpole, minister van Binnenlandsche Zaken. Hunne deelneming aan de diskussiën heeft tot het ongerief geleid, dat ze aan de hen vijandige stemming den schijn eener ministeriële nederlaag gaf. Overigens hebben zij in hunne, ten dienste eener slechte zaak besteedde welsprekendheid geen enkel argument te berde gebragt, dat vermelding verdient. De heer Whitende vond echter een zeer ongerijmde reden tegen de vernietiging der formule, waarbij een Katholiek verklaart, „dat het niet in zijne beginselen ligt een geëxkommuniceerden vorst te vermoorden. Het moet, zei de regtsgeleerde, een soort van genoegen voor een gentleman zijn, te kunnen bevestigen dat hij die leer verloochent." Een Iersch gedeputeerde, de heer Moguine antwoordde dat dit genoegen inderdaad gelijk stond met dat hetwelk een der achtbare gentlemen zou smaken bij het zweren voor het Huis dat hij geen zakkeroller is. Een ernstige wederlegging was dat aangevoerde argument niet waard.

— Uit New-York ontvangen berigten, dd. 16 Febr., melden dat in het kongres de zaak van Kuba toen het behandeld wordend onderwerp was.

Den 13n had de stad Washington de zamenhechting van Oregon aan de Unie gevierd. De Prezident Buchanan hield bij die gelegenheid, voor een der vensters van het Witte Huis een redevoering, waarbij hij de burgers met de zamenhechting geluk wenschte en verklaarde dat uitbreiding voortaan de politiek van het land zou zijn en de politiek slechts door vreesachtigen werd bestreden.

De vice-prezident Breckenridge drukte in een ander gedeelte der stad zijne meening uit, en zeide, dat tot hiertoe de Unie zich bepaald had bij praten en niets te doen, terwijl Engeland eerst handelt en dan praat. „Lag Kuba," zeide hij, „aan den ingang van het Britsche kanaal, in plaats van aan den ingang van de golf van Mexiko, Engeland zou het in tien dagen magtig zijn." Hij voegde daaraan toe, dat hij het bezit van dat land niet door oneerlijke middelen wilde, maar gereed was om met zijne medeburgers alle eerlijke middelen daartoe aan te wenden.

De Kamer van Vertegenwoordiging heeft een verslag van den attorney-general ontvangen, behelzende dat aan de overheden van het goevernement in Savannah bevel was gegeven, om de pligten te vervullen, die hun door het kongres waren opgelegd ten aanzien der opheffing van den slavenhandel.

In Mexiko heeft Zuloaga ten gunste van Miramon afstand van het bewind gedaan. Aan de bevelhebbers der Fransche en Engelsche vloot was voldoening gegeven ten aanzien van Vera Cruz, waar twee derden van het tarief tot borg der schuldvorderingen van Fransche en Engelsche onderdanen bestemd was. De Amerikaansche konsul en de kooplieden der Unie hadden er tegen geprotesteerd.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 28 Febr. Gisteren is lord Cowley bij den Keizer ten gehoore geweest. Wat er bij die zamenkomst is verhandeld, is op geenerlei wijze uitgelekt. Men zegt, dat de Engelsche bemiddelaar niet langer dan tot 7 Maart hier zal zijn.

BERLIJN, 1 Maart. Men heeft hier weinig verwachting dat lord Cowleys reis naar Weenen de gewenschte rezultaten zal hebben. Men beschouwt ze als een laatste poging om den vrede te behouden, doch vreest dat ze tot een bepaalde schorsing der onderhandelingen zal leiden.

— Men verwacht dat er in een der aanstaande zittingen der Kamer van Vertegenwoordigers, tot het goevernement interpellatiën zullen worden gerigt, ter zake der houding in de bestaande verwikkelingen aan te nemen, en der politiek, welke het voornemens is te volgen, ingeval die verwikkelingen mogten verergeren. Naar men zegt, zou de heer von Arnim het iniatief daartoe nemen.

— Men leest in het Katholieke *Schlesische Kirchenblatt*: In de hoogste klasse van een bijzondere meisjesschool gaf kortelings een leeraar onderrigt in de Duitsche taal en stijl. Onder de vele bespottelijke themas, welke de onderwijzer zijnen leerlingen tot vervelens opgaf, behoorde deze: „Gedachten bij den aanblik van een huzaren-officier."

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 2 Maart.

BEVALLEN (25 Febr.): H. J. Tiedeman, geb. Merxlo, D. — (26 Febr.): J. Jäger, geb. Stoffels, D. — (27 Febr.): A. H. Tromp, geb. Brak, Z.

OVERLEDEN (24 Febr.): W. Koopmanschap, 27 j. — (25 Febr.) J. Muntendam, 62 j. — (26 Febr.): J. W. Verschuur, 4½ j.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 2 Maart.

Van Tarwe Verkocht: 126 ℔ n. Vriessche *f* 220; 127 ℔ dito *f* 235 aan de Zaan; 134 ℔ j. Lubecker *f* 310.

Rogge stil: 116, 117 ℔ Petersburger *f* 154, 157.

Garst in een doen: 101 ℔ Vriessche Winter *f* 145; 113 ℔ Manheimer *f* 187.

ROTTERDAM, 1 Maart. Tarwe: 164/2 ℔ n. Hooglandsche Kleefsche *f* 280; 166/2 ℔ n. Bovenl. Ris *f* 265. — Boekweit: op 134 2 ℔ Fransche *f* 150, 160.

SCHIEDAM, 1 Maart. Rogge. Verkocht: 147/2 ℔ Libau *f* 196 3/m.; 145/2 ℔ St.-Petersb. *f* 170 6/w. — Gerst: 134/2 ℔ Zweedsche *f* 175 6/w. — Moutwijn *f* 14,50; Jenever *f* 20,—; Amst. Proef *f* 21,25 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,80 per ketel.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55¾	2/m. Livorno	*f* 39¼
Zigt "	" 56⅛	" Napels	" 78¾
2/m. Bordeaux	" 55⅜	3/m. Petersburg	" 171
½/m. "	" 55¾	6/w. Weenen	" 104
3/m. Madrid	" 239	" Augsburg	" 99
" Cadix	" 241	" Frankfort	" 99
" Sevilië	" 238	2/m. Hamburg	" 35¼
" Bilbao	" 238	Zigt "	" 35⁷⁄₁₆
" Lissabon	" 41	2/m. Londen	" 11.72½
" Porto	" 41	Zigt "	" 11.77½
2/m. Genua	" 45⅞	Rotterdam	" ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 1 Maart. Rente kont. 4½ pc. 97.20, op tijd 3 pc. 67.60; Credit mobilier —; Fr.-Oost. Spoorw. 521; Spanje 1½ pc. 29¾; 3 pc. 39¾; Rom. Leening —.

MADRID, 28 Febr. Spanje 3 pc. 41.75; 1½ pc. 30.90.

LONDEN, 1 Maart. Cons. 95⅜; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 19⅞; 4½ pc. Peru 92⅝; 3 pc. id. 74; 4½ pc. id. doll. bonds 83; Grenada uitgest. 5½; id. werkelijke 20; 5 pc. Venezuela 43; 2¼ pc. id. 17¼; 3 pc. Port. 46; 3 pc. Spanje 44; 1½ pc. id. 29¾; Coupons 5⅜; Amortiz. 9; 4½ pc. Russen 100; 5 pc. id. 112¾; 2½ pc. Holland 65⅛; 4 pc. id. 101½; Illinois Shares 65½; id. 7 pc. Oblig. 81; Sardinië 80; Ecuador 16¼.

WEENEN, 1 Maart. Met. 5 pc. 73.50; Nat. 76 10; Bank-Aktiën 855; Noord-Bahn akt. 164; Credit Anst. 183; O.-Fr. Spoorw. akt. 227; Lomb. Venetiaans. 88.—; Nieuwe 101.—; Wissel op Londen 3/m. 10.91; Goud 7; Zilver —.

BERLIJN, 1 Maart. Stiegl. 5de serie 101¾; 6de id. 105½; Rusland 5 pc. 108¼; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99¾; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 20¾, Parijs 79⅝, Hamburg 151⅝, Amst. 142⅛, Weenen 90, Petersburg 99⅝, Diskonto 4.

HAMBURG, 1 Maart. Mexikanen 4½, Spanje 3 pc. 37¼; 1½ pc. 28, Rusland 5 pc. 104¾, 4½ pc. —, Vereinsbank 98, Noord-Duits. bank 81, Wissel op Londen 3/m. 13.03⅝; Amsterd. 36.—, Diskonto 1¾.

FRANKFORT, 1 Maart. Metalliek 5 pc. 64¾, Spanje 3 pc. 39; 1½ pc. 29¼, Wissel op Londen 117⅛, Weenen 106, Parijs —, Amsterd. —, Diskonto 3½.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		1 MAART 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie .	5 pCt.		a		
Nederl. Bank	4 "		"		
Nederl., Werkel. Schuld a	2½ pCt.	62¾	"	63	62¾
Dito Dito	3 "	75½	"	75⅝	75⅝
Dito Dito	4 "	96¼	"	96 15/16	96⅜
Amortis. Syndik. . . .	3½ "	92¾	"		
Aand. Handel-Maatsch.	"	140⅞	"		
Oost-Ind. Leening . .	4 "	96⅜	"		
Aand. Holl. Spoorweg. . .			"		
Leening idem	4½ pCt.		"		
Aand. Rijn-Spoorweg .	4½ "		"		
Maatschappij van Weld.	4 "		"		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ "		"		
Dito bij *Rothschild* . .	2½ "	51¾	"	51⅞	
Frankrijk, Certifikaten .	3 "		"		
Spanje, Obligatiën . .	1½ "	29¼	"	29½	29½
Dito	3 "	43⅜	"	43¾	43½
Dito Binnenl. . . .	3 "	39¾	"	39⅞	39 13/16
Amortisable Schuld . . .			"		
Bewijzen Coupon			"		
Crediet-Instel. bij *Prost* & C°. .			"		
Portugal, Obligatiën . .	3 pCt.	44⅞	"	45 1/16	45⅛
Dito 1856	3 "	44⅜	"	44⅝	44 9/16
Dito Uitgestelde			"		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°*.	5 pCt.	103¼	"	103⅜	
Dito bij idem 1828/1829	5 "	101¾	"		
Cert. bij idem 1831/1833	5 "	88½	"		
Dito bij idem 1840 . .	4 "		"		
Dito bij *Stieglitz* . .	4 "	84¾	"		
Dito Nieuwe . .	4 "		"		
Dito 5de Serie . . .	5 "	95⅞	"	96	
Dito 1855, 6de Serie .	5 "	99 15/16	"		
Dito adm. te Hamburg	5 "		"		
Dito dito te Londen .	5 "		"		
Dito dito dito .	4½ "	96¾	"		
Inschrijving in Assignat.	6 "	65¼	"		
Certifikaten van dito .	6 "	65	"	65⅛	
Spoorweg Aktiën . .	5 "		"		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	*f*		"		
Obligatiën	4 pCt.	79¾	"		
Pruissen, Obligatiën . .	4½ "		"		
Aandeelen 1852 . .	3½ "		"		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 "		"		
Dito dito	4 "	56¾	"		
Dito Metalliek . . .	5 "	63½	"	64	63⅝
Dito Rente Amsterdam	5 "	75½	"	76	75½
Dito Nationale 1854 .	5 "	65½	"	66	65⅝
Dito dito	2½ "	32 13/16	"	33¼	33
Weener Bank-Aktiën . .	*f*	944	"	950	
Dito Aand. fl. 250, 1839 .	"		"		
Dito dito " 250, 1854	4 pCt.	310	"		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			"		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 "		"		
Dito bij *Rothschild* .	5 "		"		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 "	100	"		
Dito	3 "		"		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 "		"		
Dito 1839 van £ 100 . .	5 "		"		
Dito 1843 " £ 100 . .	4½ "		"		
Dito 1852	4½ "		"		
Dito 1858	4½ "		"		
Sardinië	5 "		"		
Peru, Geldl. 1854 . . .	4½ "	90	"		
Dito te Parijs			"		
Ecuador, Oblig. 1855 . .	1 "	15¾	"	16⅛	
Venezuela, dito 6 pCt thans	5 "	39¾	"	40	
Dito Uitgestelde . .	2½ "	15¾	"	15 15/16	
Grenada, Obligatiën . .	3½ "	17⅝	"	17¾	
Dito Uitgestelde		5 5/16	"	5⅜	
Mexiko, dito	3 "	19	"	19⅛	19
Nrd Amer., Ph. *Hope en C*, Lr. A	*f*	815	"		
Dito dito " B	"		"		
Dito bij *Rothschild* . .	6 pCt.		"		
Amerik. Bank-Aktiën			"		
Illinois Spoorweg-Aandeelen			"		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	81⅛	"	81⅜	81⅜
Louisiana	5 "	101⅞	"		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 "	4⅜	"		

Handel-Maatschappij kontant ——; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg doorgef. 232½, 33; Hypotheek 4½ pCt. 90; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. 125½.

Op de lager afkomende koersen van Buitenlandsche beurzen was de markt algemeen flaauwer gestemd.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3 pCt.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 1 Maart. Groeneveld, Prinses Amélie, en Knaap, Zeelust; beide Batavia. - Renier, Caprice, Mauritius.

HELVOET, 1 Maart. Gerbrands, Vesta, Padang. - Hoff, Grietje Bos, Bordeaux.

UITGEZEILD:

HELVOET, 1 Maart. Bargman, Eugénie, Batavia, via Brouwershaven.

BRIELLE, 1 Maart. Leo (st.), Londen.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 2 Maart, in lading naar:

Keulen. M. Greeve, Cöln N°. 5.
Wezel. F. Beyer, Wilhelmina.
Frankfort. M. Grünewald, Frankfort N°. 13.
Maintz. J. Loehr, Mainz N°. 1.
Mannheim. M. Buchner, Harmonie.
Dusseldorp. W. J. T. Wilson, Niederrhein N°. 11.
Duisburg. M. Borgers, Vrouw Jacoba.
Keulen. H. Berns, Wilhelm.
L. G. Wilson, Cöln N°. 15.
Maastricht. P. van IJwaarden, Stad Amsterdam.
Ludwigsh. en Manheim. H. S. Wilson, Rijn en Amstel.
Urdingen. J. v. d. Pluim, Vrouw Elisabeth.

AMSTERDAM, 28 Februarij, vertrokken naar:

Ludwigh., Mannh. en Heilbron. Ingekamp, Vlijt en Hoop.
Urdingen. R. van Beek, Dankbaarheid.

Rijnhoogte ARNHEM, 1 Maart 12 p. 2 duim.
KEULEN, 1 " 6 vt. 5 "

Advertentiën.

Men vraagt te Zutphen eenen **R. K. Hulponderwijzer**, tegen een salaris van *f* 300.—. Adres: den Heer J. VAN LAMSWEERDE te Zutphen. Brieven *franko*. (1115)

De Pillen van Holloway zijn een uitmuntend middel in gevallen van Galziekte. G.... D. L...., te Bloemendaal, was behebt met een galachtig gestel, neusbloeden en bedorven maag, hetwelk zijne spijsvertering zeer hinderlijk was, en hem dikwijls weken lang het bed deed houden. Hij bezigde een aanzienlijk aantal geneesmiddelen waardoor zijn toestand zelfs nog verslimmerde. Zijn broeder beval hem vervolgens de Pillen van Holloway aan; hij nam dezelve en na zes weken tijds was hij, volgens zijne eigen woorden zoo volmaakt hersteld, dat hij nooit meer zonder dit geneesmiddel bij voorkomende gelegenheid wil zijn.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: *Doosjes Pillen* à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50.

Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y, N°. 251 en Nieuwendijk, L N°. 78, als Depôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, depôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, depôthouder te *Prinsland* en bij STRAATMAN, hoofd-depôthouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen*: Strand 244 *Holloway's-Etablishment*. (913)

Het Gemeentebestuur van *Castricum*, verlangt ten spoedigste een **Hulponderwijzer**, van de R. C. Godsdienst, aan de Openbare Lagere School aldaar; voorloopig en tot nadere regeling volgens de nieuwe Schoolwet, op eene bezoldiging van *f* 330—; de gegadigden worden verzocht hunne aanzoeken daartoe, met de vereischte getuigschriften vóór of uiterlijk op den 15 Maart aanstaande *franco* aan het Gemeentebestuur in te zenden.

CASTRICUM, den 28 Februarij 1859. Het Gemeentebestuur voorn., K. STET, Weth. C. KARSHOFF, Secr.
(1105)

Aan de Nederlandsche Industrie.

Maandag, 7 dezer, zal de Tweede Kamer der Staten-Generaal de beraadslaging aanvangen, over het Wetsontwerp tot **wijziging van het tarief van regten op den in-, uit- en doorvoer.** Alle belanghebbenden worden hierop opmerkzaam gemaakt, opdat zij, nu de beslissing vallen moet, hunne bezwaren nogmaals zouden kunnen aandringen en hunne afgevaardigden op hunne belangen opmerkzaam maken.

De landeigenaar VERWULF te Giessen-Oudekerk, verhaalde mij dat hij door het dragen van een Goldberger Ketting, in acht dagen van zware Rhumatiche pijnen is genezen.

GORINCHEM, 1858. M. BODDRIJ.

Goldberger's Kettingen

hebben vele menschen hier te lande genezen van rheumatische hoofdpijn, doofheid, hartkloppingen, verlamming, zware chronische hoofdpijn en daardoor veroorzaakte toevallen en duizelingen, pijn in de lenden, gewrichtspijn, knobbeljicht, aangezigtspijn, kiespijn, kramp in de borst en in de kuiten, oorpijn, zwellingen, enz.

De vele attesten, die ons toegezonden zijn, kunnen belangstellenden in Goldberger's Brochure vinden, waarin ook gebruiksaanwijzing, doctorale attesten en goedkeuringen, verschillende wetenschappelijke verhandelingen over de werking dezer Kettingen, enz., te lezen zijn. Deze Brochure wordt gratis afgegeven in alle Depôts van het **Verkoophuis.**

GOLDBERGER'S KETTINGEN kosten *f* 1,80, 2,70, 3,60, 5,40.

GOLDBERGER'S OORMAGNETEN *f* 1,80 het paar.

GOLDBERGER'S GALV. ELECTR. RINGEN *f* 1,20 en 1,80 het stuk.

VERKOOPHUIS en de bekende Depôts. (1116)

Bij ALEX A. CRAFFORD te *Middelburg*, is van de pers gekomen en aan de Inteekenaren verzonden, Nommer 19 van de **Kleine Katholijke Bibliotheek:**

DE SCHIPBREUKELINGEN,

OF

DE KLUIZENAAR

VAN DEN BERG CARMEL.

Een verhaal der eerste tijden van het Christendom.

EERSTE DEEL.

Ligt ter perse voor het volgend kwartaal, het in Belgie zoo veel opgang gemaakte werk:

DE ROOVERSKAPITEIN,

OF DWALING EN LEEDWEZEN.

(Goedgekeurd.)

De Inteekening op de Kleine Katholijke Bibliotheek blijft voortdurend opengesteld bij alle Boekhandelaren, alsmede bij den Uitgever.

Men teekent in voor den geringen prijs van slechts TWEE GULDEN per jaar, waarvoor men elke maand een boekwerkje ontvangt van p. m. 100 bladzijden; zoodat ieder boekwerkje nog op geen 17 Cents te staan komt.

Alle uitgekomene werkjes, van af Nommer 1, kan men nog tegen inteekenprijs bekomen, als volgt:

1. THEODOOR, of de gevolgen der Eigenzinnigheid, getrokken uit de geschiedenis der XVII eeuw.
2. ALPHONSUS ARNAULD, of de Christen doet goed aan hen die hem vervolgen.
3. STEPHANUS, of de waarde der deugd.
4. DE TWEE HUISGEZINNEN, of de ouders maken zich met hunne kinderen gelukkig of ongelukkig.
5. DE VONDELING, door P. D. Cracco.
6. VALENTIUS, de jonge schrijnwerker.
7. CONRARDUS, of het boek voor erfenis.
8. AMATUS, of de droevige gevolgen van de verblinde liefde der Ouders voor hunne kinderen.
9. LEVENSSCHETS VAN LUDOVICA MARIA; gevolgd door twee andere verhalen.
10. MICHAEL DE KLEINE SCHOORSTEENVEGER, of de gevangenis van Arras. Rosalia of het verlaten kind. Onheil en Weldadigheid. Drie verhalen.
11. GENOVEVA VAN BRABAND. 1e Gedeelte.
12. " " " 2e "
13. DE HERDERIN VAN ALBANO.
14. DE GESTRAFTE LAFHARTIGHEID. Verhaal getrokken uit de geschiedenis der XIV eeuw, door P. D. Cracco.
15. HET KARTHUIZERS KLOOSTER.
16. DE TWEE DEUGDZAME WEEZEN, of de moord in het bosch van Boulogne.
17. DE HUT VAN MAUGIS, of de Visschers der kust.
18. ROBERT DE DIAMANTMAKER, eene geschiedenis der tegenwoordige Eeuw. De [illegible]erjongens, of vlugt de slechte gezellen. Twee verhalen.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.